

Arrest

nr. 57 556 van 8 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 10 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 september 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat W. DECHERF en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker kwam op 30 april 2005 het Belgische rijk binnen met een visum type C.

Op 11 juli 2006 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het toenmalig geldende artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Op 11 januari 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 27 november 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet.

Op 26 januari 2010 start het parket te Leuven een onderzoek, aangaande de voorgenomen wettelijke samenwoning van verzoeker en zijn Belgische partner.

Op 21 juni 2010 leggen verzoeker en zijn Belgische partner een verklaring van wettelijke samenwoning af te Aarschot.

Op 22 juni 2010 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie.

Op 28 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 12 oktober 2010. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, § 4, vijfde lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, aangevraagd op 22.06.2010 door O.R. (...), geboren te (...), op (...) en van Turkse nationaliteit, geweigerd.

Reden van de beslissing:

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste een jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07 mei 2008).

Betrokkene legt volgende documenten voor als bewijs voor de relatie:

- *verklaringen op eer door derden: deze kunnen niet aanvaard worden aangezien ze een gesolliciteerd karakter hebben en bovendien niet op hun objectiviteit en waarachtigheid kunnen getoetst worden.*
- *Foto's waarbij de datum duidelijk met balpen is aangebracht: deze foto's kunnen niet aanvaard worden als bewijs aangezien ze niet op hun authenticiteit kunnen getoetst worden.*

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt dan ook geweigerd aan betrokkene.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker citeert de bestreden beslissing en concludeert dat de zeer summiere motivering slechts één reden voor de afwijzing van de aanvraag geeft, met name dat er niet op afdoende wijze zou zijn aangetoond dat verzoeker een duurzame en stabiele relatie van ten minste één jaar heeft met zijn partner van Belgische nationaliteit. Er zou namelijk onvoldoende bewijs worden bijgebracht dat zij elkaar tenminste één jaar kenden op het ogenblik van zijn aanvraag.

Verzoeker is het daarmee niet eens. Verzoeker wijst hiervoor op een verklaring van de dochter van zijn partner, die op 25 november 2009 bij de politie te Aarschot aangaf dat haar moeder en verzoeker elkaar reeds twee jaar kenden.

Vervolgens betoogt verzoeker dat de stellingen van verweerder inhoudelijk totaal foutief zijn. Verzoeker betwist dat de verklaringen op eer door derden een gesolliciteerd karakter hebben, waardoor ze niet op hun objectiviteit en waarachtigheid kunnen worden getoetst. Verzoeker wijst erop dat het verklaringen van diverse personen betreffen die in eer en geweten zijn afgelegd en waaruit blijkt dat zij verzoeker en zijn partner kennen en dat deze samenwonen sinds 2008 of minstens elkaar reeds twee jaar kennen. Alle verklaringen zijn sprekend en eensluidend. Verzoeker meent dat het dan ook weinig ernstig is waar verweerder voorhoudt dat verzoeker geen enkel bewijs zou hebben bijgebracht. Dit zou immers impliceren dat al de bijgebrachte verklaringen leugenachtig zouden zijn en dat aldus zovele mensen een valse verklaring zouden hebben afgelegd. In zijn repliekmemorie voegt verzoeker toe dat verweerder over het hoofd ziet dat een aantal van de getuigen ook al eerder door de politie op verzoek van het

parket waren gehoord en toen bevestigden dat verzoeker en zijn partner elkaar al zolang kennen en een relatie hebben. Verweerder kan het gevoerde onderzoek door het parket niet in vraag stellen.

Tevens is verzoeker het niet eens met de motivering in de beslissing waar wordt gesteld dat de bijgebrachte foto's een datum zouden vermelden die met balpen is aangebracht waardoor de foto's niet op hun authenticiteit zouden kunnen worden getoetst. Verzoeker wijst erop dat de foto's werden genomen met de gsm van zijn partner tijdens de huwelijksplechtigheid van diens zoon. Doordat deze met een gsm werden genomen bracht verzoeker de data met een balpen aan op de afdrucken. Verzoeker meent dat de authenticiteit wel kon worden nagegaan nu de stukken van het dossier aantonen dat verzoeker in 2009 samen met zijn partner aanwezig was op de huwelijksplechtigheid van diens zoon, en de dochter van zijn partner in 2009 reeds verklaarde dat haar broer onlangs gehuwd is en haar moeder tijdens die huwelijksplechtigheid in het gezelschap was van verzoeker. In zijn repliekmemorie wijst verzoeker er op dat hij inmiddels een outprint heeft laten maken van deze foto's waarbij de datum, namelijk 19 juli 2008 wordt vermeld. Hij brengt thans ook een DVD bij met de volledige filmopname van het huwelijk van de zoon van zijn partner in 2009 en een uittreksel uit de huwelijksakte waaruit blijkt dat het huwelijk in 2009 plaats had.

2.2. Verweerder antwoordt in zijn nota met opmerkingen dat verzoekers betoog over de onmogelijkheid om foto's voor te leggen met zekere datum geen afbreuk doet aan de vaststelling dat er thans wel foto's worden voorgelegd met een zekere datum. Verweerder wijst er ook op dat het PV van de politie te Aarschot van 25 november 2009 geen deel uitmaakt van het administratief dossier en niet bij de aanvraag werd gevoegd zodat het bestuur er geen rekening mee kon houden. Verweerder wijst er ten slotte op dat niet kan worden ontkend dat de getuigenverklaringen werden gedaan op verzoek van betrokkene, zodat het bestuur met rede stelt dat ze een gesolliciteerd karakter hebben.

2.3. Verzoeker repliceert dat verweerder enerzijds zegt dat hij te weinig zou bewijzen, maar anderzijds niet zou toelaten dat hij vooralsnog bewijsstukken bijbrengt. Verzoeker wijst er op dat hij het recht heeft om in de beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nog nieuwe stukken in te dienen waarmede dan ook wel degelijk rekening moet worden gehouden.

2.4. Het wordt niet betwist dat verzoeker een aanvraag heeft ingediend voor een verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie, met name als partner in een duurzame relatie, op grond van artikel 40ter *juncto* 40bis van de Vreemdelingenwet

Artikel 40bis, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten, voorzover het gaat om een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie die al minstens een jaar duurt, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame relatie hebben met een andere persoon.

(...)

De koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de criteria inzake de stabiele relatie tussen de partners, bedoeld in 2°.

(...)”

Er moet worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624). De Raad dient hierbij uit te gaan van het ogenblik van de bestreden beslissing en kan aldus enkel rekening houden met de gegevens die aan de verwerende partij gekend waren op het ogenblik van de bestreden beslissing.

Het komt aan de vreemdeling die zich op een verblijfsrecht in functie van een partner wenst te beroepen toe om met alle middelen van recht het duurzaam en stabiel karakter van de relatie aan te tonen.

Uit het administratief blijkt dat bij het opmaken van de bijlage 19ter werd vastgesteld dat verzoeker een bewijs van geregistreerd partnerschap heeft voorgelegd, met name zijn verklaring van wettelijke samenwoning. Daarnaast werd hem expliciet gevraagd om binnen de drie maanden, ten laatste op 21 september 2010, bewijzen bij te brengen dat zij elkaar 2 jaar kennen en dat zij elkaar gedurende die 2 jaar minimum 3 keer hebben ontmoet voor in het totaal 45 dagen of bewijzen bij te brengen dat zij een jaar voor de aanvraag hebben samengewoond of dat zij samen een kind hebben.

Uit het administratief blijkt dat verzoeker een aantal bewijzen bijbrengt om aan te tonen dat hij zijn partner reeds een jaar kent en zij een duurzame relatie hebben. Verzoeker legt meer bepaald een reeks getuigenverklaringen voor, evenals drie foto's waarbij verzoeker de datum en de gelegenheid naar aanleiding van dewelke de foto's werden genomen er met de hand heeft bijgeschreven.

De bestreden beslissing motiveert met betrekking tot de voorgelegde bewijzen dat ze geen afdoende bewijs vormen en verklaart ook waarom.

"(...)

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste één jaar met zijn partner, zoals vereist door de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag, of dat zij elkaar tenminste een jaar kennen, of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben (criteria bepaald door artikel 3 van het KB van 07 mei 2008).

Betrokkene legt volgende documenten voor als bewijs voor de relatie:

- verklaringen op eer door derden: deze kunnen niet aanvaard worden aangezien ze een gesolliciteerd karakter hebben en bovendien niet op hun objectiviteit en waarachtigheid kunnen getoetst worden.*
- Foto's waarbij de datum duidelijk met balpen is aangebracht: deze foto's kunnen niet aanvaard worden als bewijs aangezien ze niet op hun authenticiteit kunnen getoetst worden.*

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven vermelde criteria en het recht op verblijf wordt dan ook geweigerd aan betrokkene."

De bewijzen die naar voor werden gebracht worden door verweerder als onvoldoende bevonden. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker het hier niet mee eens is.

Verzoeker is het niet eens met de motivering betreffende de getuigenverklaringen daar dit zou impliceren dat al de bijgebrachte verklaringen leugenachtig zouden zijn en dat aldus zovele mensen een valse verklaring zouden hebben afgelegd. In zijn repliekmemoirie geeft verzoeker nog aan dat verweerder geen rekening houdt met het gehoor van de getuigen door de politie op verzoek van het parket en dat deze getuigen toen reeds bevestigden dat verzoeker en zijn partner elkaar al zolang kennen en een relatie hebben. Verweerder kan het gevoerde onderzoek door het parket niet in vraag stellen.

Vooreerst wordt vastgesteld dat verweerder de terechte opmerking maakt dat de verklaringen werden afgelegd door familie, vrienden en kennissen op vraag van verzoeker en aldus een gesolliciteerd karakter hebben. Verzoeker legt naast de drie foto's geen andere bewijzen neer, zodat het niet kennelijk onredelijk is te stellen dat de bijgebrachte verklaringen niet kunnen worden getoetst op hun waarachtigheid en objectiviteit. De Raad wijst erop dat het verzoeker is die een aanvraag indiende en het aldus aan verzoeker is om de nodige bewijzen naar voor te brengen. Verzoeker wijst op een verklaring afgelegd op 25 november 2009 ten overstaan van de politie door de dochter van zijn partner om aan te tonen dat de verklaringen wel degelijk waarachtig zijn. Verzoeker wijst er terecht op dat dit proces-verbaal een aantal verklaringen zou kunnen objectiveren, doch de Raad stelt vast dat verzoeker dit proces-verbaal niet bij zijn aanvraag voegde, zodat verweerder er geen kennis van had en er ook geen rekening mee kon houden.

Tevens is verzoeker het niet eens met het volgende motief in de bestreden beslissing *"Foto's waarbij de datum duidelijk met balpen is aangebracht: deze foto's kunnen niet aanvaard worden als bewijs aangezien ze niet op hun authenticiteit kunnen getoetst worden"*.

Verzoeker meent dat de authenticiteit wel kon worden nagegaan nu de stukken van het dossier aantonen dat verzoeker in 2009 samen met zijn partner aanwezig was op de huwelijksplechtigheid van diens zoon, en de dochter van zijn partner in 2009 reeds bevestigde dat haar broer onlangs gehuwd is en haar moeder tijdens die huwelijksplechtigheid in het gezelschap was van verzoeker. In zijn repliekmemorie wijst verzoeker er ook op dat hij een 'outprint' heeft laten maken van deze foto's waarbij de datum, namelijk 19 juli 2008 wordt vermeld. Hij brengt thans ook een DVD bij met de volledige filmopname van het huwelijk van de zoon van zijn partner in 2009 en een uittreksel uit de huwelijksakte waardoor de datum van het huwelijk in 2009 is bewezen.

De Raad wijst er nogmaals op dat in het kader van zijn wettigheidstoetsing enkel rekening kan worden gehouden met de gegevens die aan verweerder gekend waren op het ogenblik van de bestreden beslissing. Zoals hoger reeds gesteld had verweerder geen kennis van de verklaring van de dochter van zijn partner in 2009. Ook de outprints van de foto's en de DVD worden voor het eerst bijgebracht naar aanleiding van huidige procedure. Verzoeker meent dat uit de stukken van het dossier blijkt dat hij samen met zijn partner aanwezig was op de huwelijksplechtigheid van de zoon van zijn partner. De Raad stelt evenwel vast dat uit de stukken in het administratief dossier slechts bij één foto de volgende met de hand geschreven vermelding is gemaakt "*foto ter gelegenheid van huwelijk K.&I. (...) op 16/08/2009*". Verder bevat het administratief dossier geen enkel document dat de datum van het huwelijk of het huwelijk bevestigt. Verzoeker weerlegt met zijn betoog aldus niet dat de foto's geen vaste datum hebben en niet op hun authenticiteit kunnen worden getoetst.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond. Het eerste middel is ongegrond.

2.5. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker betoogt dat verweerder zijn zaak beter had moeten onderzoeken. Verzoeker meent dat indien zijn zaak beter onderzocht was geweest men eenvoudig had kunnen vaststellen dat er voldoende elementen in het dossier zijn die aantonen dat hij en zijn partner elkaar minstens één jaar kenden op het ogenblik van de aanvraag. Verzoeker wijst op de verklaring van de dochter van zijn partner die in 2009 bevestigde dat verzoeker en zijn partner elkaar al twee jaar kenden, op het feit dat hij op 16 augustus 2009 aanwezig was in het gezelschap van zijn partner op het huwelijk van haar zoon, waarvan foto's werden bijgebracht en wat wordt bevestigd door de verklaring van de dochter van zijn partner. Verzoeker wijst ook op een huiszoeking die op 9 augustus 2008 plaatsvond op het appartement van zijn partner, naar aanleiding van een discussie over de hond van haar dochter en waarbij werd vastgesteld dat verzoeker aanwezig was in het appartement.

2.6. Verweerder antwoordt dat het aan verzoeker toekomt om aan te tonen wat hij beweert en dat de bewijslast volledig op de aanvrager berust. Het bestuur kan enkel oordelen aan de hand van de door verzoeker overgemaakte elementen. De achteraf aangehaalde elementen zoals het huwelijk van de zoon en de discussie omtrent de hond van de dochter zijn onbekend voor het bestuur.

2.7. Verzoeker repliceert dat verweerder niets heeft gedaan om de geloofwaardigheid van zijn aanvraag beter te onderzoeken, nu niemand de getuigen gecontacteerd heeft, er geen wijkagent werd gestuurd bij hem en zijn partner, ... Verzoeker wijst er nogmaals op dat de getuigen reeds verklaringen hadden afgelegd ten overstaan van de politie in opdracht van het parket en dat verweerder hier geen rekening mee heeft gehouden noch met alle andere gedane vaststellingen van de politie, terwijl deze ontegensprekelijk objectief zijn en bewijswaarde hebben. Verzoeker stelt dat verweerder ook niet consequent is, nu aan de ene kant wordt gesteld dat de bewijslast op verzoeker rust en aan de andere kant verweerder hem niet toelaat bewijzen bij te brengen. Verzoeker wijst er op dat hij in het kader van de huidige beroepsprocedure nog bijkomende stukken mag bijbrengen. Bovendien is het huwelijk van de zoon een element dat reeds bij de aanvraag werd bijgebracht. Verzoeker wijst er nog op dat niet de discussie omtrent de hond maar de huiszoeking die naar aanleiding hiervan werd verricht, aantoonde dat verzoeker reeds op 9 augustus 2008 bij zijn partner kon worden aangetroffen.

2.8. Uit de lezing van verzoekers middel blijkt dat verzoeker de schending van de zorgvuldigheidsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur aanvoert. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met al de in de aanvraag bijgebrachte stukken. Verder kan worden verwezen naar de bespreking onder het eerste middel, waarin uitvoerig wordt uiteengezet dat de bewijslast bij verzoeker ligt zodat het aan

verzoeker is om bewijzen bij te brengen die de getuigenverklaringen objectiveren en het niet aan verweerder is om de waarachtigheid en objectiviteit van de getuigenverklaringen aan te tonen. Zo werd onder het eerste middel besproken dat verweerder geen kennis had van het proces-verbaal waar verzoeker naar verwijst en het aan verzoeker was om deze naar voor te brengen. De Raad wenst nogmaals te benadrukken dat hij enkel bevoegd is om een wettigheidstoetsing uit te voeren en hij niet vermag zijn oordeel over de feiten in de plaats te stellen van het bestuur. De Raad dient hierbij uit te gaan van de feiten die aan verweerder gekend waren op het ogenblik van de bestreden beslissing. Waar verzoeker meent dat het huwelijk van de zoon reeds werd aangehaald bij de aanvraag herhaalt de Raad dat in de aanvraag slechts bij één enkele foto met de hand de volgende vermelding werd gemaakt "*foto ter gelegenheid van huwelijk K.&I. (...) op 16/08/2009*". Verzoeker toont niet aan op welke wijze verweerder geen rekening hield met het huwelijk van de zoon van verzoekers partner en het feit dat zij er beiden op aanwezig waren, nu verweerder duidelijk heeft gemotiveerd dat de handgeschreven data geen vaste datum kunnen geven aan de foto's en derhalve onvoldoende zijn als bewijs dat zij elkaar reeds één jaar kennen. Het proces-verbaal betreffende de huiszoeking op 9 augustus 2008 bevindt zich niet in het administratief dossier en werd niet bijgebracht door verzoeker bij zijn aanvraag zodat verweerder hier geen kennis van had en er aldus ook geen rekening mee kon houden. Verzoeker maakt in het licht van zijn betoog niet duidelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing niet zorgvuldig heeft voorbereid en niet gestoeld heeft op een correcte feitenvinding. Verzoeker diende bij zijn aanvraag zelf alle nuttige bewijzen naar voor te brengen en heeft nagelaten het proces-verbaal waarvan hij meent dat deze een objectieve bewijswaarde hebben, bij te brengen. Dienvolgens maakt hij een schending van de zorgvuldigheidsplicht geenszins aannemelijk.

Het tweede middel is ongegrond.

2.9. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing onredelijk is nu hij meer dan vijf jaar ononderbroken in België verblijft, hij een nieuw leven wil uitbouwen, hij een ernstige relatie heeft met mevrouw G.P. en hij op een wettelijke manier met haar wenst te kunnen samenwonen. De bestreden beslissing dwarsboomt deze samenwoningsplannen van twee mensen die elkaar nochtans werkelijk graag zien en een duurzame relatie met elkaar willen. Verzoeker wijst erop dat hierdoor de toekomst die zij samen wensen uit te bouwen onzeker is geworden. Dit zorgt voor heel wat stress en psychologische problemen en heeft een weerslag op hun gezondheid. Verzoeker wijst erop dat zijn partner door deze situatie diende opgenomen te worden opgenomen in het ziekenhuis.

2.10. Verweerder antwoordt dat de thans voorliggende beslissing werd genomen in het kader van gezinshereniging met een Belgische, met name in het kader van wettelijke samenwoning. Het door verzoeker geleverde ongenoegen doet geen afbreuk aan de wettelijkheid, noch aan de redelijkheid van de bestreden beslissing.

2.11. Verzoeker herhaalt in zijn repliekmemoire het middel zoals uiteengezet in zijn inleidend verzoekschrift.

2.12. De Raad stelt vast dat verzoeker een aanvraag heeft ingediend voor een verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie, met name als partner in een duurzame relatie, op grond van artikel 40*ter juncto* 40*bis* van de Vreemdelingenwet. Verzoeker geeft aan een duurzame relatie en een gelukkig leven te willen opbouwen met zijn partner. Eén van de voorwaarden van artikel 40*bis* van de Vreemdelingenwet houdt in dat verzoeker dient aan te tonen een duurzame en stabiele relatie te hebben met zijn partner. Het komt aan verzoeker toe om met alle middelen van recht het duurzaam en stabiel karakter van de relatie, aan te tonen. Uit de bespreking onder het eerste en tweede middel is gebleken dat verweerder op redelijke wijze heeft vastgesteld dat de bijgebrachte bewijzen onvoldoende zijn om het duurzaam en stabiel karakter van zijn relatie aan te tonen. Verzoeker brengt naar aanleiding van zijn inleidend verzoekschrift en zijn repliekmemoire nog bijkomende bewijzen bij, doch de Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker heeft nagelaten deze bewijzen neer te leggen bij zijn aanvraag zodat verweerder er geen kennis van had op het ogenblik van de bestreden beslissing en er dus ook geen rekening mee kon houden. Met het argument dat hun toekomst onzeker wordt door de bestreden beslissing en die beslissing invloed heeft op hun gezondheid, toont verzoeker niet aan dat verweerder op onredelijke wijze concludeerde dat er geen sprake is van een duurzame relatie, gelet op de feiten en gegevens die aan hem gekend waren op het ogenblik van de bestreden beslissing. Indien verzoeker de mening is toegedaan dat de stukken die hij voor het eerst bijbracht in zijn beroepsprocedure samen met de reeds neergelegde stukken, een afdoende bewijs vormen van zijn

duurzame relatie, merkt de Raad op dat niets verzoeker belet een nieuwe aanvraag in te dienen op grond van deze stukken. Een schending van het redelijkheidsbeginsel wordt evenwel niet aangetoond.

Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN